LIBRIS | We know books

BALADA ANISIA

VREAU SĂ RĂMÂN COPIL

Ilustrații de
Elena Drăgulelei-Dumitru

EDITURA PENTRU ARTĂ ȘI LITERATURĂ
București, 2023

LIBRIS | We know books

Cuprins

Cel mai iubit din lume 5
Biscuitul cel gustos 9
Orașul înflorit 13
Caleidoscopul meu 15
Ariciul cel distrat 18
Băiatul de plumb 20
Moș Crăciun 22
Cântecul greierașului 24
Peștișorii chiulangii 27
Toamna 29
Pățania măgărușului fălos 30
Somnul de după-amiază 35
Prietenul meu cel neglijent 38
Puișorul Cristofor descoperă lumea 39
Mingea 44
Mițache și-a găsit fericirea 46
Ușa 48
Cetatea de Nisip 49
Pescăruș 53
Visul lui Pescăruș 55

LIBRIS | We know books

Cine a fost întâi pe lume? 57
Leoaica 60
Pălăria Spic-de-Grâu 62
Fetița cea verde 68
Cine merge mai frumos? 71
Pescarul și delfinul 73
După sobă 75
Cei doi frățiori 78
Peștișorul Bartolomeu 80
Salvarea puiului de elefant 82
Cele patru anotimpuri 87
Balonul albastru 90
Umbreluța Sabina 94
Cântecul brazilor 98
Plimbările lui Antonel 101
Moara fermecată 106
Vreau să rămân copil 110

LIBRIS | We know books

Cel mai iubit din lume

Trei cetăți învecinate au descoperit o comoară, toată numai de aur și de argint.

– Mie mi se cuvine această comoară! a spus prima cetate.

– Ba mie! Ba mie! au strigat cu supărare celelalte două.

– Eu sunt cea mai mare, a spus iar prima cetate și cea mai puternică!

– Și noi suntem la fel, au răspuns, cu glas amenințător, celelalte două.

Așa s-au sfădit ele mult timp și, pentru că nu se puteau înțelege nicidecum, au dus comoara celei mai bătrâne dintre cetăți.

– Preabună și înțeleaptă cetate, a spus prima, toți te cunoaștem, te iubim, pentru marea ta cinste și înțelepciune. Hotărăște, rogu-te, căreia dintre noi i se cuvine această comoară pe care am descoperit-o împreună!

Orașul cel bătrân a chibzuit îndelung.

– Sunteți la fel de bogate și de puternice, a spus el. Toate trei aveți clădiri frumoase, fabrici și uzine, palate

LIBRIS | We know books

LIBRIS Wellington books

și universități, care v-au dus faima în toată lumea. Toate trei aveți mii de locuitori. Dăruiți comoara celui mai iubit dintre ei!

Prima cetate s-a apropiat atunci de comoară.

– Bine ne-ai sfătuit și cu înțelepciune! Îți mulțumim din toată inima! Cred că printre locuitorii mei se află cel mai iubit locuitor. El este un savant cunoscut în întreaga lume. Numele lui e scris în toate cărțile de școală alături de numele meu. Datorită lui, sunt atât de bogată și de puternică. Cred că lui i se cuvine această comoară.

Însă a doua cetate s-a apropiat și a spus:

– Înțelepciunea Voastră, omul despre care vorbește este, într-adevăr, un mare savant. Dar asta nu înseamnă că întreaga lume îl iubește. Locuitorii mei, de pildă, nici nu-l cunosc. Cel pe care îl cunosc și îl iubesc cu toții este constructorul meu, cel mai bun constructor din lume. Datorită lui, am case și străzi cum nu mai sunt în altă parte a lumii. Sute și mii de oameni vin de pretutindeni să-i privească opera. Cred că lui i se cuvine această comoară.

Atunci a venit și al treilea oraș și a spus:

– Cel mai iubit locuitor al meu nu este încă savant și nici constructor. El este un copil care încă nu merge la școală. Dar pe el îl cunoaște și-l iubește toată lumea. În fiecare zi deschide fereastra, se așază pe pervaz și le spune trecătorilor:

„Bună dimineața, doamnă!“

„Bună dimineața, domnule!“

LIBRIS We know books

Oamenii încetinesc pasul, îi răspund la salut și pleacă fericiți mai departe. Pentru acest copil muncesc savanții și constructorii. Pentru acest copil, oamenii și-ar da viața. El este cel mai iubit locuitor din lume și cred că lui i se cuvine comoara descoperită de noi.

Glasul stins și sfios al cetății se pierdu într-o tăcere nemaiîntâlnită. Celelalte două rămăseseră amuțite. Gândurile li se învălmășeau în cap, dar, oricum o-ntorceau, răspunsul acesta li se părea cel mai drept. După o vreme, prima rosti:

– Înțelepciunea Voastră, cred că răspunsul acesta este cel mai adevărat. Eu renunț la comoară!

– Și eu renunț, adăugă și a doua cetate.

Atunci, bătrâna și înțeleapta cetate luă comoara și i-o întinse celei de-a treia cetăți, zicând:

Ție ți se cuvine această comoară, pentru că tu ai chibzuit mai mult și mai bine răspunsul: într-adevăr, copilul este cel mai iubit locuitor din întreaga lume.

LIBRIS | We know books

Biscuitul cel gustos

Aproape de portiță, lângă o floare de păpădie, au găsit furnicile un biscuit. Era un biscuit mare, pătrat, cu vârfurile rotunjite.

– Vai, ce parfum îmbietor! au strigat ele, tare bucuroase.

S-au strâns toate, l-au admirat, au bătut din palme. Apoi, ridicându-l cu mare grijă, să nu se clintească nicio fărâmă, l-au dus într-un loc mai ferit. Acolo a venit și furnica cea mai înțeleaptă. A înconjurat biscuitul, l-a atins ușor cu cele două antene de pe cap, apoi a spus:

– Este, într-adevăr, cel mai frumos biscuit pe care l-am văzut. Este o mare bucurie că l-am găsit. I-l vom dărui șoricelului Achile, care de-atâtea ori ne-a adus bunătăți de la masa lui. Astfel îi mulțumim pentru grija ce ne-o poartă.

În câteva clipe, purtat voinicește pe umerii furnicilor, biscuitul cel parfumat a fost adus în căsuța șoricelului Achile. Ce s-a mai mirat șoricelul când l-a văzut!

– Vai, ce biscuit frumos! a strigat el. Cred că e cel mai frumos biscuit pe care l-am văzut. Și miroase așa grozav

LIBRIS We know books
a unt... și cacao... și... și a lapte! I-l voi dărui pisoiului Mițache, pentru că e prietenos și nu m-a persecutat niciodată. Cred că o să-i placă foarte mult.

Și, așezând cu grijă biscuitul într-un șervețel, Achile l-a dus într-un loc anume, după sobă, unde Mițache visează deseori și toarce. N-a trecut mult timp și, obosit de joacă, Mițache a venit după sobă, să-și perie blănița și să toarcă un vis motănesc.

A deschis curios pachețelul și ochii lui s-au făcut mari și rotunzi de poftă.

– Miau, ce biscuit gustos trebuie să fie! Ce miros atrăgător! Niciodată n-am mâncat ceva mai bun! De aceea... de aceea am să i-l duc prietenului meu Figaro, care m-a scăpat din atâtea necazuri și care mă apără de motanii bătăuși.

Zis și făcut. Mițache a-mpachetat din nou biscuitul, a legat pachetul cu o fundă roz și l-a dus pe furiș la cușca lui Figaro. Acesta moțăia la soare și visa că se luptă cu-n dulău cu trei capete. Dar iată că vrăbiile, văzând pachețelul de lângă el, au început o larmă grozavă. Atâta scandal au făcut, că Figaro a trebuit să termine lupta cu dulăul și să vadă ce este în pachet.

– Ham! Ce biscuit frumos! Un biscuit cu lapte, miere și cacao! mârâi el cu încântare. O să-i placă foarte mult băiețelului, prietenul meu. El întotdeauna mănâncă dulciuri.

Băiețelul a fost, într-adevăr, foarte bucuros.

L-a mângâiat pe Figaro și i-a mulțumit.

LIBRIS | We know books

– Acum, prietene, a spus el, trebuie să-l facem pe din două. Prietenii împart totul între ei.

Și, zicând acestea, băiețelul i-a întins lui Figaro o jumătate din biscuit. Apoi a fugit la joacă cu alți copii.

– Într-adevăr, așa e, mârâi vesel Figaro. N-am să mănânc cu plăcere acest minunat biscuit dacă n-am să-i dau și lui Mițache jumătate.

Pe Mițache l-a găsit după sobă. Își spăla blănița și torcea grozav.

– Mițache, a-nceput Figaro, băiețelul mi-a dat această bucată de biscuit și mi-a spus că întotdeauna prietenii împart totul între ei. Hai să mâncăm fiecare jumătate.

– Mulțumesc, Figaro, se alintă pisoiul cu drăgălășenie. Tu ești, într-adevăr, prietenul meu cel